

Nariadenie o indexoch používaných ako referenčné hodnoty

Marek Beňo
Národná banka Slovenska

Opodstatnenie nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011 z 8. júna 2016 o indexoch používaných ako referenčné hodnoty vo finančných nástrojoch a finančných zmluvách alebo na meranie výkonnosti investičných fondov, ktorým sa menia smernice 2008/48/ES a 2014/17/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 596/2014 (ďalej len „nariadenie“), vyplýva priamo zo skutočnosti, že riziká pre trhy a hospodárstvo EÚ získavajú vo všeobecnosti na intenzite, ak existuje vysoká celková hodnota finančných nástrojov, finančných zmlúv alebo investičných fondov, ktoré odkazujú na určitú referenčnú hodnotu (v odbornej finančnej terminológii označovanej pôvodným anglickým výrazom „benchmark“), prípadne na kombinácie referenčných hodnôt. Zhmotnenie týchto rizík môže ohroziť dôveru trhových účastníkov, spôsobiť reálnu škodu spotrebiteľom a investorom a význame narušiť reálnu ekonomiku. V nasledujúcom texte je uvedená základná konštrukcia nariadenia, ktoré vstupuje do účinnosti 1. januára 2018.¹ Nariadenie je doplnené o regulačné technické predpisy a vykonávacie technické predpisy vo forme nariadení Európskej komisie, ktoré bližšie upravujú niektoré tematické okruhy regulácie. Na základe novely zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení neskorších predpisov² je Národná banka Slovenska príslušným orgánom vo vzťahu k nariadeniu.

Hlavným cieľom nariadenia je vytvorenie a presadzovanie rámca upravujúceho určovanie a používanie referenčných hodnôt so zreteľom na správne fungovanie vnútorného trhu EÚ pri súčasnom dosahovaní vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov a investorov. Kontinuálne napĺňanie tohto cieľa sa má realizovať prostredníctvom zabezpečenia spoľahlivosti, odolnosti a integrity referenčných hodnôt. Nevyhnutným predpokladom existencie referenčných hodnôt napĺňajúcich cieľ tohto nariadenia je zavedenie a dodržiavanie jasne vymedzených organizačných požiadaviek súvisiacich s činnosťou správcov referenčných hodnôt.

ZÁKLADNÉ POJMY

Nariadenie vymedzuje v článku 3 základné pojmy, ktorých definícia je kľúčová pre správnu interpretáciu a aplikáciu nariadenia. V tejto časti uvádzame vybrané pojmy, ktoré tvoria os problematiky referenčných hodnôt v rozsahu tohto príspevku.

Indexom je akékoľvek číslo, ktoré je publikované alebo zverejnené a pravidelne určované vcelku alebo čiastočne, pomocou vzorca alebo akejkoľvek inej metódy výpočtu alebo pomocou posú-

denia, a je určované na základe hodnoty jedného alebo viacerých podkladových aktív alebo cien vrátane odhadu cien, skutočných alebo odhadovaných úrokových sadzieb, kotácií alebo záväzných kotácií alebo iných hodnôt či prieskumov.

Referenčnou hodnotou je akýkoľvek index, s odkazom na ktorý je určená splatná suma v rámci finančného nástroja alebo finančnej zmluvy alebo hodnota finančného nástroja, alebo index použitý na meranie výkonnosti investičného fondu s cieľom sledovať rentabilnosť tohto indexu alebo vymedziť prídelenie aktív z portfólia či vypočítať poplatky spojené s výkonnosťou. To znamená, že nie každý index je referenčnou hodnotou.

Skupinou referenčných hodnôt je skupina referenčných hodnôt poskytovaných tým istým správcom a určených na základe vstupných údajov rovnakej povahy, ktorá poskytuje špecifické merania rovnakého alebo podobného trhu alebo ekonomickej reality.

Poskytovaním referenčnej hodnoty je spravovanie opatrení na určenie referenčnej hodnoty, zber, analýza alebo spracovanie vstupných údajov na účel určenia referenčnej hodnoty a určenie referenčnej hodnoty pomocou vzorca alebo inej metódy výpočtu alebo posúdením vstupných údajov poskytnutých na uvedený účel.

Správcom referenčnej hodnoty je fyzická alebo právnická osoba, ktorá má vplyv na poskytovanie referenčnej hodnoty.

Používaním referenčnej hodnoty je:

- vydávanie finančného nástroja, v ktorom sa odkazuje na index alebo kombináciu indexov;
- určenie splatnej sumy v rámci finančného nástroja alebo finančnej zmluvy odkázaním na index alebo kombináciu indexov;
- skutočnosť, keď je subjekt zmluvnou stranou finančnej zmluvy, v ktorej sa odkazuje na index alebo kombináciu indexov;
- poskytnutie úrokovej sadzby vypočítanej ako rozpätie alebo prirážka k indexu alebo kombinácii indexov, ktorá sa používa výlučne ako odkaz vo finančnej zmluve, ktorej veriteľ je zmluvnou stranou;
- meranie výkonnosti investičného fondu prostredníctvom indexu alebo kombinácie indexov s cieľom sledovať rentabilnosť tohto indexu alebo kombinácie indexov, vymedziť prídelenie aktív z portfólia alebo vypočítať poplatky spojené s výkonnosťou.

Subjekty pod dohľadom môžu používať referenčnú hodnotu alebo kombináciu referenčných hodnôt v EÚ, ak referenčné hodnoty poskytuje správca so sídlom v EÚ zapísaný v registri správcov

- ¹ Nariadenie je účinné od 1. januára 2018, niektoré jeho ustanovenia sú však účinné už od 30. júna 2016 a naopak, na niektoré sa vzťahujú prechodné ustanovenia do 1. januára 2020.
- ² Zákon č. 237/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

a referenčných hodnôt (ďalej len „register“), resp. referenčnú hodnotu alebo kombinácie referenčných hodnôt poskytovaných správcami so sídlom v tretích krajinách, ak sú tieto referenčné hodnoty zapísané v registri. Obsah a štruktúra registra sú bližšie objasnené v ďalšom texte.

Vstupnými údajmi sú údaje týkajúce sa hodnoty jedného alebo viacerých podkladových aktív alebo cien vrátane odhadu cien, kotácií, záväzných kotácií alebo iných hodnôt použitých správcami na určenie referenčnej hodnoty. Vstupné údaje musia byť dostatočné v zmysle presného a spoľahlivého odzrkadľovania trhovej alebo ekonomickej reality, na meranie ktorej je referenčná hodnota určená. Za vstupné údaje sú *a priori* považované údaje o transakciách. Ak nastane situácia, keď dostupné údaje o transakciách nie sú dostatočné a primerané na to, aby plnili svoju úlohu, môžu sa použiť aj vstupné údaje, ktoré nie sú údajmi o transakciách. Problematike vstupných údajov sa venuje článok 11 nariadenia.

Prispievateľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá prispieva vstupnými údajmi.

Prispievanie vstupnými údajmi je poskytovanie akýchkoľvek vstupných údajov, ktoré nie sú jednoducho dostupné správcovi alebo inej osobe na účely ich postúpenia správcovi, ktoré sú potrebné v súvislosti s určením referenčnej hodnoty a ktoré sa poskytujú na uvedený účel.

Expertným úsudkom je vykonávanie vlastného uváženia správcami alebo predkladateľom (t. j. osobou zamestnanou prispievateľom na účely prispievania vstupnými údajmi) v súvislosti s využitím údajov pri určovaní referenčnej hodnoty vrátane extrapolácie hodnôt z predchádzajúcich alebo súvisiacich transakcií, úpravy hodnôt pri faktoroch, ktoré môžu ovplyvniť kvalitu údajov, ako sú udalosti na trhu alebo zhoršenie kreditnej kvality kupujúceho alebo predávajúceho, a vyššieho váženého pevných ponúk alebo návrhov v porovnaní s uskutočnenými transakciami.

V súvislosti s referenčnými hodnotami, ktoré sú založené na vstupných údajoch od prispievateľov, má správca povinnosť vypracovať pre každú referenčnú hodnotu kódex správania, v ktorom je jasne určená zodpovednosť prispievateľov vo vzťahu k prispievaniu vstupnými údajmi. Správca sa musí sústavne, no aspoň raz za ročne a tiež v prípade zmeny kódexu správania utvrdzovať v tom, že prispievatelia kódex správania dodržiavajú. Povinné náležitosti súvisiace s obsahom kódexu správania sú uvedené v článku 15 nariadenia.

Nariadenie o referenčných hodnotách identifikuje *referenčné hodnoty úrokových sadzieb, komoditné referenčné hodnoty* a rovnako aj *referenčné hodnoty týkajúce sa regulovaných údajov*.

KATEGÓRIE VÝZNAMNOSTI REFERENČNÝCH HODNÔT

Jedným z významných prínosov nariadenia je vytvorenie hierarchického rámca, v rámci ktorého sa zavádzajú tri kategórie významnosti referenčných hodnôt, pričom kritériom na zaradenie referenčnej hodnoty do jednej z troch kategórií

je *najmä* celková hodnota finančných nástrojov, finančných zmlúv alebo investičných fondov, pri ktorých je ako odkaz použitá referenčná hodnota, a to buď priamo, alebo nepriamo v rámci kombinácie referenčných hodnôt. Klasifikácia referenčných hodnôt podľa kritéria významnosti umožňuje ich používateľom vnímať referenčné hodnoty v rozsahu ich používania v rámci finančného trhu EÚ a tým aj diferencovať a diverzifikovať finančné nástroje, finančné zmluvy alebo investičné fondy, ktoré na tieto hodnoty odkazujú.

Kritické referenčné hodnoty

Európska komisia má v zmysle článku 20 nariadenia vytvoriť a aspoň každé dva roky preskúmať zoznam kritických referenčných hodnôt poskytovaných správcami so sídlom v EÚ. Aby bola referenčná hodnota zaradená do tohto zoznamu, musí byť splnená jedna z nasledujúcich podmienok:

- referenčná hodnota sa používa ako odkaz (priamo alebo nepriamo) na finančné nástroje, finančné zmluvy alebo na meranie výkonnosti investičných fondov s celkovou hodnotou najmenej 500 miliárd eur na základe celého rozsahu splatnosti alebo trvania referenčnej hodnoty;
- referenčná hodnota je založená na predkladaní údajov prispievateľmi, ktorých väčšina má sídlo v jednom členskom štáte a je uznaná za kritickú v uvedenom členskom štáte;
- referenčná hodnota spĺňa všetky tieto kritériá:
 - a) používa sa ako odkaz (priamo alebo nepriamo) na finančné nástroje, finančné zmluvy alebo na meranie výkonnosti investičných fondov s celkovou hodnotou najmenej 400 miliárd eur v prípade potreby na základe celého rozsahu splatnosti alebo trvania referenčnej hodnoty, pričom hodnota nesmie presiahnuť 500 miliárd eur;
 - b) nemá žiadne trhové náhrady alebo len veľmi málo;
 - c) v prípade, že sa referenčná hodnota prestane poskytovať alebo sa poskytuje na základe vstupných údajov, ktoré už nie sú plne reprezentatívne pre základný trh alebo ekonomickú realitu, alebo na základe nespoľahlivých vstupných údajov, takáto udalosť by mohla smerovať k významnému a negatívnemu dosahu na integritu trhu, finančnú stabilitu, spotrebiteľov, reálnu ekonomiku alebo financovanie domácností a podnikov v jednom alebo viacerých členských štátoch EÚ.

Z uvedených podmienok jasne vyplýva aj základná charakteristika kritickej referenčnej hodnoty, ktorou je jej esenciálna významnosť pre ekonomiku členského štátu, resp. pre EÚ ako celok. Správcovia jednej alebo viacerých kritických referenčných hodnôt majú preto povinnosť každé dva roky predložiť svojmu príslušnému orgánu posúdenie schopnosti každej kritickej referenčnej hodnoty, ktorú poskytujú, merať základný trh alebo ekonomickú realitu. V tejto súvislosti je mimoriadne dôležité poukázať na skutočnosť, že cieľom nariadenia je vytvorenie takého rámca, v ktorom spomínaná významnosť referenčnej hodnoty a jej

koherentnosť s reálnou ekonomikou EÚ nie sú ohrozené potenciálnou zraniteľnosťou samotnej referenčnej hodnoty. Nariadenie preto zavádza inštitút povinnej správy kritickéj referenčnej hodnoty (článok 21 nariadenia) v prípade, ak má jej správca v úmysle prestať poskytovať takúto referenčnú hodnotu. So zámerom zabezpečenia stability referenčnej hodnoty je v nariadení upravené aj povinné prispievanie vstupnými údajmi na určovanie kritickéj referenčnej hodnoty (článok 23 nariadenia), ak je kritická referenčná hodnota založená na predkladaní údajov prispievateľmi, ktorých väčšina sú subjekty pod dohľadom. Ak prispievateľ zamýšľa prestať s prispievaním vstupnými údajmi, príslušný orgán správcu vykoná vlastné posúdenie schopnosti referenčnej hodnoty merať základný trh alebo ekonomickú realitu a má právo požadovať od tohto prispievateľa, aby pokračoval v prispievaní vstupnými údajmi, nanajvýš však štyri týždne.

Významné referenčné hodnoty

Referenčná hodnota, ktorá nespĺňa ktorúkoľvek z podmienok vymedzujúcich kritickú referenčnú hodnotu, je považovaná za významnú, ak sa používa ako odkaz (priamo alebo nepriamo) na finančné nástroje, finančné zmluvy alebo na meranie výkonnosti investičných fondov s celkovou hodnotou najmenej 50 miliárd eur; alebo ak nemá žiadne trhové náhrady, resp. má len veľmi málo trhových náhrad, a v prípade, ak by sa prestala poskytovať alebo by sa poskytovala na základe nereprezentatívnych vstupných údajov, takáto udalosť by mala významný a negatívny dopad na trh v zmysle jeho integrity alebo stability, alebo by negatívne ovplyvnila financovanie domácností a podnikov v rámci EÚ. Správca sa môže rozhodnúť, že si uplatní výnimku zo špecifických požiadaviek na významné referenčné hodnoty (napr. požiadavka na prevádzkovo oddelené poskytovanie referenčnej hodnoty od akejkoľvek časti podnikania správcu, ktorá môže viesť ku skutočnému alebo potenciálnemu konfliktu záujmov), pričom všetky tieto výnimky sú presne vymedzené v nariadení. Správca tak môže spraviť len v prípade, ak sú výnimky primerané vzhľadom na povahu alebo vplyv ním poskytovanej významnej referenčnej hodnoty, alebo ak je uplatnenie výnimiek primerané vzhľadom na veľkosť správcu. Uplatnenie týchto výnimiek však posúdi príslušný orgán, pričom zohľadní kritériá, ktorými sú napríklad zraniteľnosť referenčnej hodnoty voči manipulácii, povaha vstupných údajov, úroveň konfliktu záujmov, miera vlastného uváženia správcu pri určovaní referenčnej hodnoty alebo vplyv referenčnej hodnoty na trhy a jej význam pre finančnú stabilitu. Tému významných referenčných hodnôt sa bližšie venujú články 24 a 25 nariadenia.

Nevýznamné referenčné hodnoty

Na túto kategóriu referenčných hodnôt sa uplatňuje početnejšia skupina výnimiek ako v prípade významných referenčných hodnôt, pričom tieto výnimky sú detailne vymedzené v článku 26 nariadenia. Ak však nevýznamná referenčná hod-

nota prekročí prahovú hodnotu 50 miliárd eur, jej správca bezodkladne informuje svoj príslušný orgán a táto referenčná hodnota, resp. jej správca, musí do troch mesiacov splniť požiadavky uplatniteľné na významné referenčné hodnoty.

REGISTER, UDELENIE POVOLENIA A REGISTRÁCIA SPRÁVCOV A REFERENČNÝCH HODNÔT

Európsky orgán pre cenné papiere a trhy (ďalej len „ESMA“) je kompetentnou inštitúciou, ktorá má v zmysle článku 36 nariadenia povinnosť vytvoriť a udržiavať detailne členený, verejne dostupný register, ktorého účelom je poskytovanie konzistentných informácií v členení podľa nasledujúcich tematických okruhov:

1. informácie o totožnosti správcov, ktorí majú povolenie alebo sú registrovaní, a príslušných orgánov zodpovedných za dohľad nad nimi;
2. informácie o totožnosti správcov so sídlom v tretích krajinách, ktorí spĺňajú požiadavky rozhodnutia o rovnocennosti, vrátane zoznamu referenčných hodnôt a príslušných orgánov tretej krajiny zodpovedných za dohľad nad nimi;
3. informácie o totožnosti správcov so sídlom v tretích krajinách, ktorí získali predchádzajúci súhlas od príslušného orgánu referenčného členského štátu, vrátane zoznamu referenčných hodnôt poskytovaných týmito správcami, ktoré sa môžu používať v EÚ;
4. informácie o schválených referenčných hodnotách poskytovaných v tretích krajinách vrátane totožnosti ich správcov a totožnosti schvaľujúcich správcov alebo schvaľujúcich subjektov pod dohľadom.

S uvedenou štruktúrou informácií súvisí povolenie činností správcov alebo ich registrácia a povoľovanie používania referenčných hodnôt.

1. Povolenie a registrácia

Povolenie. – Fyzická alebo právnická osoba so sídlom v EÚ, ktorá má v úmysle konať ako správca, požiada v zmysle článku 34 nariadenia príslušný orgán o povolenie, ak táto osoba poskytuje alebo má v úmysle poskytovať indexy, ktoré sa používajú alebo sa plánujú používať ako referenčné hodnoty.

Príslušný orgán preskúma žiadosť o povolenie a prijme rozhodnutie o udelení alebo zamietnutí povolenia žiadateľa do štyroch mesiacov od prijatia úplnej žiadosti.

Registrácia. – Fyzická alebo právnická osoba so sídlom v EÚ, ktorá má v úmysle konať ako správca, požiada v zmysle článku 34 nariadenia príslušný orgán o registráciu, ak je iným subjektom pod dohľadom ako správca, ktorý poskytuje alebo má v úmysle poskytovať indexy, ktoré sa používajú alebo sa plánujú používať ako referenčné hodnoty pod podmienkou, že činnosti poskytovania referenčnej hodnoty nebráni sektorová disciplína uplatňovaná na subjekt pod dohľadom a že žiadny z týchto poskytovaných indexov by sa neoznačoval ako kritická referenčná hodnota.

O registráciu požiada fyzická alebo právnická osoba so sídlom v EÚ, ktorá má v úmysle konať ako správca, ak táto osoba poskytuje alebo má v úmysle poskytovať iba indexy, ktoré by sa označovali ako nevýznamné referenčné hodnoty.

Príslušný orgán preskúma žiadosť o registráciu a prijme rozhodnutie o registrácii alebo zamietnutí registrácie do 45 pracovných dní od prijatia úplnej žiadosti o registráciu.

2. Rovnocennosť

Článok 30 nariadenia určuje podmienku, ktorej splnenie umožňuje použitie referenčnej hodnoty alebo kombinácie referenčných hodnôt poskytovaných správcami so sídlom v tretích krajinách v rámci EÚ. Touto podmienkou je zápis referenčných hodnôt a rovnako aj ich správcov do registra. Na zapísanie do registra musia byť splnené nasledujúce podmienky:

- Európska komisia prijala rozhodnutie o rovnocennosti;
- správca je držiteľom povolenia alebo je registrovaný v danej tretej krajine a podlieha v jej dohľadu;
- správca so sídlom v tretej krajine informoval ESMA o svojom súhlase, že subjekty pod dohľadom v EÚ môžu používať jeho skutočné alebo výhladové referenčné hodnoty. Tento správca informoval ESMA o zozname referenčných hodnôt, pre ktoré bol vydaný vyššie uvedený súhlas, a informoval ESMA o príslušnom orgáne zodpovednom za dohľad nad ním v tretej krajine;
- ESMA uzatvorila funkčné dohody o spolupráci s príslušnými orgánmi tretích krajín.

Európska komisia môže prijať vykonávacie rozhodnutie, v ktorom uvedie, že právnym rámcom a praxou v oblasti dohľadu tretej krajiny sa zabezpečuje, že správcovia, ktorí majú povolenie alebo sú zaregistrovaní v tretej krajine, spĺňajú záväzné požiadavky, ktoré sú rovnocenné s požiadavkami podľa nariadenia a zároveň je zabezpečené, že záväzné požiadavky podliehajú nepretržitému účinnému dohľadu a presadzovaniu v tretej krajine. Pri posudzovaní sa zohľadní najmä skutočnosť, či je prostredníctvom právneho rámca a praxe v oblasti dohľadu tretej krajiny zabezpečený súlad so zásadami IOSCO. Európska komisia môže prijať takéto vykonávacie rozhodnutie aj v prípade konkrétnych správcov alebo konkrétnych referenčných hodnôt.

3. Uznávanie (predchádzajúci súhlas) správcu so sídlom v tretej krajine

Článok 32 nariadenia uvádza, že pokiaľ nie je prijaté rozhodnutie o rovnocennosti, môžu subjekty pod dohľadom v EÚ používať referenčné hodnoty poskytované správcom so sídlom v tretej krajine pod podmienkou, že správca získal od príslušného orgánu svojho referenčného členského štátu predchádzajúci súhlas. Predpokladom získania predchádzajúceho súhlasu je skutočnosť, že správca so sídlom v tretej krajine spĺňa všetky požiadavky stanovené v nariadení, pričom v článku 32 sú aj jasne vymedzené výnimky z týchto požiadaviek. Na účely posúdenia požiadaviek sa prí-

slušný orgán referenčného členského štátu môže spoľahnúť na posúdenie nezávislého externého audítora alebo, ak je správca so sídlom v tretej krajine subjektom pod dohľadom, na certifikáciu, ktorú poskytuje príslušný orgán tretej krajiny.

4. Schválenie referenčných hodnôt poskytovaných v tretej krajine

Správca so sídlom v EÚ, ktorému bolo udelené povolenie alebo ktorý je registrovaný, alebo akýkoľvek iný subjekt pod dohľadom so sídlom v EÚ s jednoznačnou a jasne vymedzenou úlohou v rámci kontroly alebo zodpovednosti správcu so sídlom v tretej krajine a ktorý môže zároveň účinne sledovať poskytovanie referenčnej hodnoty, môže požiadať v zmysle článku 33 nariadenia svoj príslušný orgán o schválenie referenčnej hodnoty alebo skupiny referenčných hodnôt poskytovaných v tretej krajine na účely ich použitia v rámci EÚ za predpokladu, že sú splnené všetky nasledujúce podmienky:

- schvaľujúci správca alebo iný subjekt pod dohľadom overil a dokáže priebežne svojmu príslušnému orgánu preukazovať, že poskytovanie referenčnej hodnoty alebo skupiny referenčných hodnôt, ktoré sa majú schváliť, plní požiadavky, ktoré sú aspoň také prísne ako požiadavky nariadenia;
- schvaľujúci správca alebo iný subjekt pod dohľadom má potrebné odborné znalosti na účinné monitorovanie činností poskytovania referenčnej hodnoty v tretej krajine a na riadenie súvisiacich rizík;
- existuje objektívny dôvod poskytovať referenčnú hodnotu alebo skupinu referenčných hodnôt v tretej krajine a schváliť uvedenú referenčnú hodnotu alebo skupinu referenčných hodnôt na ich použitie v EÚ.

ZÁVER

Nariadenie zavádza jasne formulované štandardy poskytovania referenčných hodnôt, rovnako aj štandardy upravujúce prispievanie vstupnými údajmi, ktoré sú nevyhnutné v procese určovania tých referenčných hodnôt, ktoré sú založené na prispievaní vstupnými údajmi. V rozsahu pôsobnosti nariadenia sa nachádza aj vymedzenie používania referenčných hodnôt. Keďže sa pri samotnej definícii referenčnej hodnoty uvádza, že takouto hodnotou je „akýkoľvek index“, ktorý slúži ako odkaz na určovanie splatnej sumy finančného nástroja alebo finančnej zmluvy alebo hodnoty finančného nástroja alebo na meranie výkonnosti investičného fondu (presná definícia je vymedzená v predchádzajúcom texte, resp. v článku 3 nariadenia), je zrejmé, že pomyslené pole ekonomickej reality, ktorú „akékoľvek indexy“ odzrkadľujú, je nesmierne široké. Zavedenie atribútu významnosti referenčných hodnôt a ostatných štandardov je veľkým prínosom nielen pre používateľov týchto hodnôt, ale aj pre príslušné orgány jednotlivých členských krajín EÚ, ktoré budú môcť efektívne vykonávať funkciu dohľadu nad činnosťou správcov v zmysle dodržiavania nariadenia a s ním súvisiacich právnych aktov.